

منصور لطفی
از واشنگتن

آمریکا و سوروی

بدنبال یک دوره بحرانی در روابط دو ابرقدرت، مقدمات سازش مهم و تازه‌ای بین آمریکا و سوروی فراهم شده است

داخلی مرتکب شد، در سیاست خارجی موفقیت‌های بزرگی بدست آورد که رفع اختلاف و تشنج زدائی در روابط آمریکا و سوروی (۱) و امضای قرارداد معروف محدود ساختن تولید سلاحهای استراتژیک معروف به «سالت-۱» (۱) مهمترین آنها بود. بعد از برگزاری نیکسون، جانشین وی جرالد فورد هم در روابط خود با سوروی همین سیاست را دنبال کرد و در ملاقاتی که بین فورد و برئف در بندر «ولادیوستک» روی داد زمینه امضای دومین قرارداد مربوط به محدود ساختن تولید سلاحهای استراتژیک بنام «سالت-۲» (۲) قرار گرفت، لیکن ادامه مذاکرات در این زمینه و امضای قرارداد دوم تحدید سلاحهای استراتژیک به انجام انتخابات ریاست جمهوری آمریکا موكول شد. پس از پیروزی کارترا در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا پرونده مذاکرات مربوط به محدود ساختن سلاحهای استراتژیک مورد

جیمی کارتر در دومین سال ریاست جمهوری خود، که سال انتخابات کنگره آمریکا نیز بشمار میرود، با بزرگترین مسائل و مشکلات دوران ریاست جمهوری خود روپرداخت، خطمشی کارتر در حل این مسائل و تصمیماتی که برای رویاروئی با آنها اتخاذ خواهد کرد، نه فقط سرفوشت انتخابات امسال کنگره آمریکا را روشن خواهد کرد - و بالطبع برمسیر سیاست داخلی و خارجی آمریکا در سال آینده اثر خواهد گذاشت. بلکه تکلیف آمریکا را با رقبا و متحدهای این کشور هم روشن خواهد ساخت و به دوران ابهام و بلا تکلیفی در سیاست خارجی آمریکا خاتمه خواهد داد.

مهمترین تصمیمی که کارترا باید در زمینه سیاست خارجی آمریکا اتخاذ نماید روابط آینده آمریکا و سوروی است. نیکسون، رئیس جمهوری پیشین آمریکا با همه اشتباهات و انحرافاتی که در سیاست

در اوآخر سال ۱۹۷۷ و اوائل سال ۱۹۷۸ دو عامل دیگر روابط آمریکا و سوروی را تحت تأثیر خود قرار داد: حمایت آمریکا از ابتکار صلح سادات و تشویق مذاکرات مستقیم بین اعراب و اسرائیل که ناقض توافق‌های قبلی آمریکا و سوری درباره از سر گرفته شدن کنفرانس صلح ژنو بود و نقش و نفوذ سوری را در حل مسائل خاور میانه از میان مبادر، روسپاردا نسبت به سیاست حکومت جدید آمریکا بدین ترتیب ساخت و از سوی دیگر دخالت گسترشده و علني سوری و کوبا در جنگهای شاخ آفریقا که به شکست و عقب‌نشینی سومالی در جنگ با اتیوپی انجامید درواشنگتن نکرانی‌های شدیدی بوجود آورد. گزارش‌هایی که درباره تعزیکات سوری در مناطق دیگر جهان، از جمله خاور میانه و خلیج فارس به واشنگتن میرسید رهبران آمریکارا به نشان دادن واکنش شدیدی در برابر مسکو و ادار ساخت و کارتر طی نطق شدید‌الحنی که در اواسط مارس (اوخر اسفند ماه) در دانشگاه «ویک فورست» (۱) کارولینا ایجاد کرد، ضمن اشاره به مداخلات سوری در شاخ آفریقا گفت که گرایش سوری به استفاده از قدرت نظامی خود عواقب شومی به بار خواهد آورد. کارتر با لحن تنده و آمرانه‌ای به سوری اخطار کرده که بکار بردن قدرت نظامی خود برای

بررسی مجدد قرار گرفت و کارتر در سومین ماه زمامداریش «سایروس ونس» وزیر امور خارجه خود را با طرحها^۱ پیشنهادات تازه‌ای درباره قرارداد دوم سالت به مسکو فرستاد، ولی روسها که از اقدامات اولیه حکومت کارتر در زمینه حقوق بشر و مداخله رئیس جمهوری جدید آمریکا در امور داخلی سوری خشمگین بودند از وزیر خارجه آمریکا بسردی استقبال کردند و پیشنهادات وی درباره قرارداد جدید تحدید سلاحهای استراتژیک هم مورد قبول مسکو قرار نگرفت.

پس از شکست ماموریت ونس در مسکو، مسابقه تسلیحاتی آمریکا و سوری به اوج تازه‌ای رسید و در پرابر گزارش‌هایی که درباره افزایش تدارکات نظامی سوری منتشر می‌شد کارتر هم مجبور شد برخلاف وعده‌هایی که در جریان مبارزات انتخاباتی به مردم آمریکا داده بود بودجه دفاعی آمریکا افزایش دهد. با وجود این مذاکرات آمریکا و سوری برای انعقاد قرارداد جدید محدود ساختن سلاحهای استراتژیک ادامه داشت، و چون این مذاکرات تا اکتبر سال ۱۹۷۷ که مهلت تجدید قرارداد «سالت» بود به نتیجه ترجیه شدید، آمریکا و سوری توافق کردند که تا حصول نتیجه از مذاکرات^۲ مربوط به عقد قرارداد جدید به تعهدات خود در قرارداد قبلی وفادار بمانند.

باج گرفتن از آمریکا و تهدید منافع این کشور بر حذر باشد و مخصوصاً به تعهدات و مسئولیت های تاریخی آمریکا در اروپا و خاور میانه و خلیج فارس اشاره کرده و تاکید نمود که «آمریکا در صورت لزوم برای انجام تعهدات و حفظ منافع خود در این مناطق وارد عمل خواهد شد. و به همین منظور وزارت دفاع آمریکا از هم اکنون به دستور من نیروهای را آماده میکند تا بتواند در صورت لزوم بفوریت در مناطق بحرانی جهان مستقر شوند».

تحویل در سیاست آمریکا

پس از عقب نشینی آمریکا از ویتنام و خودداری آمریکا از مداخله مسئلیم در جنگهای محلی که عاقب وخیمی چون استقرار حکومتیهای کمونیستی در آنگولا و اتیوپی را به دنبال داشت. سخنان کارقرس دو «ویک خورست» و اعلام خطر صریح او درباره امکان استناده از نیروی نظامی آمریکا در نقاط بحرانی جهان نقطه عطف تازه‌ای در سیاست جهانی آمریکا بشمار می‌آید. سخنان کارقرس همانطور که انتظار میرفت، با خشونتی‌های متعددین آمریکا و خشم شوری‌ها روپروردند. دوستان آمریکا که ملتی بود چنین سخنان قرص و محکمی از رهبران آمریکا نشینیده بودند و از بی‌تفاوتی آمریکا دربارابر مداخلات آشکار شوری و کوبای در آفریقا احساس نگرانی میکردند اعتماد و اطمینان تازه‌ای نسبت به سیاست آمریکا یافتند و رهبران

شوری ضمن متمم ساختن کارتر به آغاز جنگ سرد جدیلای علیه شوری، با آغاز تبلیغات وسیع و تازه‌ای علیه آمریکا خود آتش جنگ سرد را دامن زدند.

مطبوعات و دستگاههای تبلیغاتی شوری در مبارزه علیه سیاست جدید آمریکا بیشتر روی سه مسئله تکیه میکردند: نخست اهمال آمریکا در انعقاد قرارداد جدید محدود ساختن تولید سلاحهای استراتژیک که موجب تجدید مسابقه تسليحاتی و تشید خطر جنگ در جهان شده است. دوم تصمیم آمریکا برای تولید بمب نترونی که به نظر شوریها مانع تازه‌ای در راه پیشود ووابط آمریکا و شوری بوده و خطر آغاز جنگ جدیدی را افزایش میدهد و بالاخره سیاست آمریکا در خاورمیانه که با عقیم گذاشتن کنفرانس صلح ژنو موجب تجری اسرائیل و تشید بحران در این منطقه شده است.

در چنین شرایطی اعلام تصمیم ناگهانی کارتر درباره به تاخیر انداختن تولید بمبهای نترونی، آه در آستانه سفر سایروس و پس وزیر امور خارجه آمریکا به مسکو اتخاذ شد در مطبوعات و محافل سیاسی آمریکا و جهان بهت وحیرت فراوانی وجود آورده و موجب تعبیرها و تفسیرهای نه و علیه بسیاری شده است.

مخالفان تصمیم کارتر درباره متوقف ساختن تولید بمبهای نترونی که بیشتر مقامات و محافل دولتی

کنونی خواهد افزود و هزینه های تسليحاتی را از این هم افزونتر خواهد ساخت.

جنجال بمب نوترونی و سازش احتمالی آمریکا و شوروی
در جنجال بمب نوترونی یک نکته هم آشکار شده و آن اینکه کارتر علی رغم توصیه های نزد دیکترین مشاوران خود، یعنی سایرس ونس وزیر خارجه، هارولد براؤن وزیر دفاع و بر زنگی مشاور امنیت ملی آمریکا تصمیم به متوقف ساختن تولید بمب نوترونی گرفته و نشان داده است که در مسائل حساس مربوط بسیاست آمریکا شخصاً تصمیم میگیرد.

مسئله بمب نوترونی از این نظر دارای اهمیت سیاسی است که این بمب یا قدرت تخریبی محدود خود هوثر ترین و نیرومندترین سلاح برای خنثی کردن برتری کمی نیروهای پیمان ورشو در برابر نیروهای پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) بشمار میرفت. لازم است توضیح داده شود که استفاده از بمب های اتمی معمولی به علت قدرت تخریبی فوق العاده آنها و آثار رادیو آکتیو که مدت مديدة بر جای میماند، در مناطق پر جمعیتی مانند کشورهای اروپائی غیر عملی است، در حالیکه بمب های نوترونی فقط بوسیله تشبعش موجب مرگ موجودات زنده در محدوده معینی میشوندو به ساختمانها و تاسیسات صنعتی آسیبی نمی رسانند. به علاوه آثار رادیو آکتیو این بمب ها طرف

اروپای غربی هستند این تصمیم را نشانه ضعف کارتر در برابر تبلیغات شوروی و دلیل تزلزل و بی ثباتی او در سیاست خارجی میدانند و میگویند با این سیاست میزباند و ضد و نقیضی که کارتر در پیش گرفته دیگر نمی توان روی حمایت آمریکا از متعدینش در یک جنگ احتمالی حساب کرد.

اما موافقان کارتر میگویند که رئیس جمهوری آمریکا با اتخاذ این تصمیم راه را برای معامله باشوروی و انعقاد قرارداد جدید تجدید سلاح های استراتژیک که مسوب رفع بحران روابط آمریکا و شوروی و ادامه سیاست تشنج زدائی خواهد شد هموار ساخته است. «جیمز رستون» (۱) مفسر معروف آمریکائی که یکی از مدافعان سراسخت تصمیم کارتر در مورد متوقف ساختن تولید بمب نوترونی است مینویسد «هدف کارتر از متوقف ساختن تولید بمب نوترونی دعوت از شوروی برای مصالحه در عقد قرارداد جدید محدود ساختن سلاحهای استراتژیک و کاهش نیروهای شوروی در اروپا است. البته کارتر در صورت عدم توافق یا شوروی دست خود را برای تولید بمب های نوترونی بازگذاشته است. ولی در جهان نیمه گرسنه ای که هزینه تسليحاتی آن در سال گذشته از سیصد و پنجاه میلیارد دلار فرادر رفته است، تولید بمب نوترونی بر شتاب مسابقه تسليحاتی

نظامی مطلوبی در اروپا بوجود آورد.
هنگام نگارش این گزارش هنوز
ساختمان ونس وزیر امور خارجه
آمریکا به مسکو نرفته و پیش‌بینی
اینکه مذاکرات وی با مقامات شوروی
موفقیت‌آمیز خواهد بود یا نه آسان
نیست. معهدها در مخالف سیاسی
آمریکا نسبت به نتایج این سفر،
خیلی بیش از سفر قبلی ونس به
مسکو اظهار امیدواری می‌شود و اگر
نتایج مذاکرات وزیر خارجه آمریکا
در مسکو آنطور که پیش‌بینی می‌شود
امیدوار کننده باشد، مذاکرات مر بوط
به محدود ساختن تولید سلاح‌های
استراتژیک با جدیت بیشتری دنبال
خواهد شد و قرارداد جدید «سالت»
در نخستین ملاقات کارتر و پرزنشف
که برای اواخر بهار پیش‌بینی شده
به امضاء خواهد رسید.

ملاقات کارتر و برئی نف نقطه
عطف بسیار مهم، نه فقط ذرروابط
آمریکا و سوریو، بلکه در سیاست
بین المللی پشمار می آید و اگر دو
ابرقدرت یتوانند درباره متوقف
ساختن مسابقه تسلیحاتی بین خود
به تراقی برستند، باحتمال زیاد
در باره بسیاری از مسائل مهم دیگر
بین المللی، از جمله مسائل خاورمیانه
و آفریقا هم به توافق خواهند رسید.

بیست و چهار ساعت از میان میرود
و در صورت بروز جنگ در اروپا
به آسانی می‌توان از آن برای تابودی
قوای مهاجم، بدون ویرانی شهرها
و تاسیسات بین راه استفاده کرد.
بوجب آمارهای موجود تعداد
سر بازان کشورهای عضو پیمان و رسوای
یک برابر نیم نیروهای پیمان
آلاتنیک و تعداد تانکهای آنها سه
برابر و تعداد توپهایشان تقریباً
چهار برابر نیروهای پیمان آلاتنیک
می‌باشد و به عقیده کارشناسان نظامی
آلغان غربی (که بیش از سایر
کشورهای اروپای غربی خواهان
تولید بمب نوترونی هستند) تنها
بمب نوترونی می‌تواند جلو پیش روی
این نیروها را در یک جنگ احتمالی
بگیرد.

این نظر البته صحیح است و به بنو ترونی موثرترین سلاحی است که می تواند پیش روی نیروهای بیمان ورشو را در یک جنگ احتمالی متوقف سازد، ولی طرفداران سیاست کنونی کاترر هم چنین استدلال می کنند که امریکا می تواند با در دست داشتن چنین حریه ای، سوروی را به تعذیل سیاست خود در مورد انعقاد قرارداد محدود ساختن تولیدسلاح های استراتژیک و کاهش متقابل نیروها در اروپا و ادار سازد و موازن نه